

GVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

3348
12.10.2004

Biroul permanent al Senatului
Bp 349 18.10.2004

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT
1699, 20.10.2004

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată *Lege pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2001 privind frontiera de stat.*

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă parlamentară propune modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2001 privind frontiera de stat a României, aprobată prin Legea nr. 243/2003, cu modificările și completările ulterioare, astfel încât să se realizeze *„stipularea exactă a competențelor poliției de frontieră, care să nu depășească supravegherea și controlul identității persoanelor și a mijloacelor de transport în scopul prevenirii și combaterii trecerii frauduloase a frontierei”*, deoarece în prezent *„polițiștii de frontieră pot exercita anumite atribuții care țin de controlul vamal al mărfurilor, mijloacelor de transport și altor bunuri, realizându-se astfel o suprapunere peste competențele legale ale autorității vamale”*.

II. Propuneri și observații

A. Observații generale

1. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2001 privind frontiera de stat a României a fost elaborată cu consultarea experților Uniunii Europene și este apreciată ca fiind actul normativ care a constituit un reper în adoptarea, de către Consiliul Uniunii Europene, a deciziei de exceptare a

cetățenilor români de la obligativitatea obținerii vizelor, ca și condițiile de intrare pe teritoriul statelor membre ale spațiului Schengen.

2. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2001 este documentul prin care statul român și-a însușit conceptul de „*control la trecerea frontierei*”, așa cum acesta este promovat de Convenția de aplicare a Acordului de la Schengen, respectiv în scopul protejării frontierelor spațiului comunitar împotriva tuturor formelor de criminalitate transfrontalieră.

Prin acest act normativ s-a realizat modernizarea instituției și crearea tuturor condițiilor pentru asigurarea compatibilității cu instituțiile similare din statele membre ale Uniunii Europene, respectiv s-a instituit un cadru legal pentru securizarea frontierei de stat și modernizarea controlului de frontieră, prin armonizarea acestui cadru cu acquisul Schengen.

Menționăm, totodată, că structura și competențele Poliției de Frontieră au fost acceptate de experții Uniunii Europene - în forma actuală - tocmai datorită compatibilității cu conceptul european de organizare a activității de combatere a fenomenului criminalității transfrontaliere.

În forma în care este elaborată, legislația specifică organizării și funcționării instituției, respectiv cele referitoare la regimul juridic al frontierei, garantează capacitatea Poliției de Frontieră, dar și a altor instituții implicate în combaterea fenomenului infracțional, asigură suveranitatea statului român la frontieră și în zona economică exclusivă, permite pregătirea infrastructurii la frontieră în vederea aderării României la Uniunea Europeană, garantează asigurarea dreptului la libera circulație a persoanelor într-un mod civilizată în consonanță cu obligațiile asumate de către statul român în acest domeniu, permite descurajarea persoanelor care realizează venituri din săvârșirea actelor și faptelor din domeniul criminalității transfrontaliere, oferă instrumentele necesare pentru respectarea regulilor regimului juridic al frontierei în vederea prevenirii deteriorării relațiilor la frontiera cu statele vecine, etc.

B. Observații pe articole

1. În ceea ce privește modificarea definiției legale, cu caracter general, a noțiunii de „*infracțiune de frontieră*” de la **pct. 1**, în sensul eliminării din cuprinsul acesteia a sintagmei „*mărfurilor sau altor bunuri*”, considerăm că faptele prevăzute de lege ca infracțiuni, săvârșite în scopul trecerii ilegale peste frontiera de stat a mărfurilor și a altor bunuri, nu vor

mai putea fi calificate ca fiind infracțiuni de frontieră, deoarece, în legislația vamală nu mai există o altă definiție legală a „*infracțiunii de frontieră*”.

2. La pct. 3, intervenția legislativă asupra alineatului (4) al art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2001 - prin care „*partea lezată*” în urma unui supracontrol este îndreptățită să ceară ca șeful punctului de trecere care a dispus supracontrolul să răspundă „*material, disciplinar sau penal, după caz*” - poate genera confuzii din următoarele puncte de vedere:

-orice persoană care a suferit o vătămare printr-un act al unei autorități publice se poate adresa instanței conform dispozițiilor art. 52 din Constituția României, republicată, însă persoana nu dobândește calitatea de „*parte*” decât după implicarea sa într-un proces;

- referirea la răspunderea materială a șefului punctului de trecere a frontierei poate fi considerată ca având în vedere răspunderea civilă delictuală a acestuia pentru prejudicii aduse persoanelor, pentru această răspundere temeiul juridic fiind prevederile art. 998-999 din Codul civil, sau poate fi considerată ca o referire la răspunderea patrimonială reglementată prin dispozițiile art. 269-275 din Legea nr. 53/2003 – Codul muncii, cu modificările ulterioare;

-tragerea la răspundere disciplinară a șefului punctului de trecere a frontierei se face de către autoritățile publice ierarhic superioare, conform normelor prevăzute în statutul profesional, prevederea că „*partea lezată*” ar fi titulara cererii în răspunderea disciplinară putând fi interpretată în sensul că persoana care a suferit un prejudiciu, ca urmare a efectuării supracontrolului, poate face sesizări, petiții, plângeri sau reclamații către organele competente, potrivit legii, din cadrul autorităților publice;

-tragerea la răspunderea penală a șefului punctului de trecere a frontierei se face din oficiu sau la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, conform dispozițiilor din Codul penal, Codul de procedură penală și respectiv din legislația specială.

3. La pct. 7-11, referitoare la modificarea unor dispoziții ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2001 cu privire la Sistemul de Informare Național privind circulația persoanelor și bunurilor prin frontieră (SIF), precizăm următoarele:

-deși prin modificarea art. 48, art. 49 alin. (1), art. 50 alin. (1), art. 57 alin. (1) și (5) și art. 58 alin. (1), se elimină din reglementarea SIF sintagma „*și bunuri*”, titlul Capitolului 4 al ordonanței nu se modifică;

-în continuare, (chiar după modificarea propusă mai sus), în cadrul reglementărilor care au ca obiect funcționarea SIF, la art. 58 alin. (2), textul

rămâne neschimbat și face referire la descoperirea, în urma unei căutări, a existenței unei semnalări privind un bun găsit, chiar dacă în SIF se introduc doar date „privind bunurile căutate pentru a fi utilizate ca probe într-un proces penal”.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele expuse, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Domnului senator Nicolae VĂCĂROIU
Președintele Senatului